

12. Festival vína Jihlava

Největší tradiční přehlídka vína na Vysočině

26. 3. 2022

13:00–20:00
DKO Jihlava

Bee Band
Tekuté noty
Cimbálová muzika Palouček

Prezentace vinařství
Řízená degustace a sabrage
Tombola

Vstupné: předprodej 170 Kč, na místě 210 Kč.
Ke vstupnému košťovací sklenička zdarma.

www.festival-vina-jihlava.cz

Mediální partner: **JIHLAVSKÉ LISTY**

Svět se změnil - tři slova vystihující vše

Vítězslav Schrek

Už 14 dní naplno funguje Krajské asistenční centrum pomoci Ukrajině v Jihlavě. Do včerejška zde našlo pomoc a zaregistrovalo se 4582 válečných uprchlíků, 135 z nich požádalo o zprostředkování ubytování. Střechu nad hlavou a dopravu pro ně zajistila Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra ČR

a HZS Kraje Vysočina.

Provoz centra zajišťují ve směnách desítky policistů, úředníků a dobrovolníků. Praxe ukázala, že jejich přítomnost je zcela zásadní pro klidný průběh registrace, má příznivý vliv na psychický stav uprchlíků i plynulé odbavení na několika registračních pracovištích, která jsou k dispozici NONSTOP 24 hodin 7 dní v týdnu.

Tým zajišťující provoz asistenčního centra je jako přesný hodinový strojek. Vše do sebe zapadá – vše navazuje. K vyřízení agend stačí, v době plynulého průchodu, zhruba půl hodiny.

Policisté, úředníci i dobrovolníci zde odvádí profesionální práci, a to s empatií a pochopením. Za to jim patří díky, stejně jako zástupcům Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina, kteří centru „velí“, policistům, kteří zajišťují pořádek a organizaci, pomáhají s registrací, ale především všem

dobrovolníkům, asistentům i tlumočnickům, charitativním organizacím, které zajišťují logistiku a zásobování centra nejen potravinami, ale i běžným vybavením např. dětských koutků.

Zásadní roli při organizování a zajišťování pomoci hraje i humanitární pomoc. Ať už pro lidi, kteří ji budou potřebovat doma na Ukrajině, nebo tady u nás – v zylu.

Neziskové i humanitární organizace se aktuálně soustředí na organizaci sbírek – finančních i materiálních. S jejich pomocí se věci dostávají na správná místa, přesně tam, kde je jich třeba. Pomoc bude potřeba dlouho.

Proto i Kraj Vysočina aktivuje do několika dní vlastní humanitární sklad v Jihlavě, kde bude za pomoci Českého červeného kříže Havlíčkův Brod soustřeďovat zcela konkrétní věci, které pomohou uprchlíkům přímo u nás v regionu.

Informace a podrobnosti zve-

řejníme do několika dní na speciálním webu ukrajina.kr-vysocina.cz.

Kraj organizuje i konkrétní humanitární pomoc. Směřujeme ji do partnerského regionu Zakarpatí. První mimořádnou zásilku elektrocentrál už jsme předali přímo v Užhorodě.

Další, tentokrát zdravotnický materiál darovaný pěti krajskými nemocnicemi odjede do několika dní, opět přímo do určené oblasti, do užhorodské nemocnice v partnerském regionu. Stejnou ochotu pomoci vyjadřují svými dary a podporou tisíce lidí.

Přeji si, aby nešlo o chvilkově vzplanutí, aby nám solidarita vydržela, abychom i my byli stále ochotni obětovat něco ze svého pohodlí a standardu ve prospěch těch, kteří přišli téměř o vše.

Svět se změnil, co se nesmí změnit je naše ochota pomáhat. Zatím se držme skvěle.

(Autor je hejtmanem Kraje Vysočina)

Školy, představte si

Ptačí budky v mateřince v Hodicích

Až se jaro zeptá, co jsme dělali v zimě, tak u nás v Hodicích se můžeme hrdě pochlubit tím, že jsme chystali budky pro ptáčky.

Přímo u školky totiž máme krásnou rozlehlou zahradu, se spoustou vzrostlých stromů. Napadlo nás tedy, že by bylo fajn nejen starat se o ptáčky v zimě sypáním do krmítka, ale nyní na jaře jim také připravit další budky na hnízdění (několik jich zde již máme z předchozích let).

Stačilo zmínit se před dětmi, a ty už samy přemluvily své ochotné tatínky a dědečky k akci. Sešlo se nám několik nových budek, jedna nápaditější než druhá.

Opět za pomoci rodičů jsme je umístili na stromy, které si děti vybraly. Také se chystáme, že za pomoci fotopasti, kterou nám jeden dědeček nabídl, budeme ptáky pozorovat v „přímém přenosu“, aniž bychom naše opeře-

né kamarády rušili v hnízdění. Je krásné vést děti k tomu, aby se aktivně staraly o přírodu a pomáhaly živým tvorům. Věřím, že se nám to jednou vrátí i v tom, jak se budou děti v dospělosti chovat k ostatním.

Zdeňka Burdová,
MŠ Hodice

Foto: archiv školky

Střípky z našeho dne s miminky

Ten den si prvňáci z Jarní nesli do školy kromě svačiny a penálu jiné věci než obvykle: panenku nebo plyšáka, někdo i lahvičku, oblečky a dokonce kočárek. Učíme se totiž o miminkách.

První hodinu vymýšlíme, co všechno takové miminko potřebuje, aby se mu dobře dařilo: „Tak určitě maminku ... a dudlík, teplo, uspávat, mléko přece, kočárek, pohlázení...“

Každou potřebu znázorňuje krabička, na tolik věcí nám skoro nestačí, stavíme z nich pyramidu. Když pak vytáhneme krabičku vespod s názvem maminka, celá pyramida se hroutí. Šok, překvapení a dumání nad řešením. Třeba někdo z nás bude jednou pěstounem, ošetřovatelkou, stařečným rodičem.

A už nastává chvíle představování miminek. „Jaké má jméno? Odkud se vzalo? Co je na něm výjimečné, jedinečné (tak jako na každém z nás)?“ Stihli jsme miminka i změřit a porovnávat se skutečnými mírami při narození. „Jak se do té maminky může vejít?“

Pak nastalo dvouhodinové učení, jak se o miminka starat.

Opatrně svléknout, omýt žínkou, „pozor na hlavičku, musíme ji přidržovat“, zavázat bryndák, nakrmit přesnídávkou, „ještě ji nechám odřhnout“, nachystat plenku, odlepit, zalepit, „nějak se do toho zašmodrchávám“, najít bezpečné hračky, naučit říkanku, zazpívat ukolébavku, uspat v šátku. Je toho tolik!

Ještěže si vzájemně pomáháme. A taky hodnotíme, co zvlád-

neme a co ještě trénovat. A kolik si po tom všem starání přejeme jednou v budoucnu dětí?

Poslední hodinu jdeme s miminky na procházku po škole. Je plná překvapení. Řešíme při ní situace, které zažívá každá maminka: „Jé, jsou tu schody, jak je s kočárkem překonat?“, „Pláče a pláče, že by mělo hlad? Nebo potřebuje přebalit? A kde?“

My přebalujeme ve školní jídelně na stolech, utišujeme na chodbách nošením i dudlíkem a vozíme (se) v kočárku.

Dotkli jsme se i tématu narození, inkubátoru, množství hraček, prvních slov a kroků. To díky střípkům z krásného dokumentu Mimina. Slovo „máma“ miminka z různých koutů světa volají stejně! Tak až se dnes vrátíme domů, možná si se svými maminkami budeme víc povídat o tom, jaké to bylo, když jsme byli miminka my.

Alena Tkadlečková,
Karla Malá,
1.A ZŠ Rošického/Jarní,
Jihlava

Foto: archiv AT

Vydařený dvojkový den 22.2.2022

Datum 22.2.2022 určitě stojí za pozornost. Sestava čísel je takzvaný palindrom – text, který ať čtete zleva nebo zprava, nezmění svůj význam. Na prvním stupni jsme tomuto dni dali název „dvojkový“ a s ostatními kolegyněmi jsme si pro děti nachystaly několik překvapení. Například jsme 2 hodiny všechna slova opakovaly dvakrát, nebo jsme vyslovovaly slova až od druhého písmene.

Také každá třída pojala tento den po svém. Někde si třeba děvčata udělala 2 culíky, některá si nalakovala 2 nehty, kluci třeba měli na ruce 2 náramky nebo si alespoň napsali dvojku na ruku.

Snažili jsme se, aby každý měl na sobě nějaký motiv, který by číslo 2 zastoupil. Mohli jste také potkávat dvojice, které spolu musely strávit celý den, musely spolu všude chodit a společně vykonávat různé činnosti.

Dvojkový den jsme zakončili i do vyučování. Třeba v českém jazyce jsme psali diktač, kde děti psaly všechna slova dvakrát. Nakonec zkusily na „dvojku“ vymyslet i krátkou básničku nebo pohádku, což se jim moc povedlo.

V matematice jsme si zahráli dvě řady, to je postřehová hra,

kdy jeden zadává dvojici příklad, a kdo řekne správný výsledek, tak zůstává.

Za špatný výsledek si jde sednout na své místo, vítěz na konci dostal dvojitou odměnu. Také jsme hráli živé pexeso – děti si ve dvojicích vymyslely příklady, u kterých byly výsledkem násobky dvou.

Dvě děti, které byly schovány za dveřmi, potom hledaly správné dvojice příkladu a výsledku.

Ve výtvarné výchově dostal každý z dvojice půlku obrázku a snažil se domalovat druhou polovinu. Potom jsme domalované obrázky spojili a hodnotili výsledná díla.

Nakonec jsme měli nejdůležitější úkol – udělat dvěma lidem radost. To se všem dětem povedlo na 100 % a všichni hlásili, že si tento den náramně užili.

L. Rybáčková,
učitelka ZŠ Havlíčková,
Jihlava

Foto: archiv školky